

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
Jud. B.Bîrcă

DECIZIE

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței judecătorești:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată prin intermediul avocatului Brumă Sorin,

în cadrul procesului de insolabilitate al Întreprinderii cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată, la cererea Întreprinderii cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la repunerea în termen a cererii de admitere a creanței,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2017, prin care a fost respinsă cererea de repunere în termen a cererii de admitere a creanței,

c o n s t a t ă:

La 17 martie 2015 debitorul Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2015 s-a admis cererea introductivă depusă de debitorul Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată, s-a constatat insolabilitatea și s-a intentat procesul de insolabilitate față de aceasta. În calitate de administrator al procedurii de insolabilitate fiind desemnat administratorul autorizat Svetlana Cojocaru.

Totodată, s-a stabilit ședința de validare a creanțelor pe data de 10 iunie 2015.

La 08 iunie 2015 creditorul Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată a înaintat cerere de validare a creanțelor, solicitând

repunerea în termen și validarea creanței în sumă de 202 638,10 lei și în sumă de 12 603, 00 Euro.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 s-a respins cererea creditorului Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată privind repunerea în termen a cererii de admitere a creanței, acesta fiind restituită fără examinare. Încheierea în cauză fiind în vigoare.

La data de 18 aprilie 2016, creditorul Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată a înaintat repetat cerere de validare a creanțelor în sumă de 202 638,10 lei ca creanță garantată, invocând că, prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016, a fost respins apelul administratorului insolvenței Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată - Cojocaru Svetlana.

S-a menținut hotărârea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din 10 iulie 2015 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată privind încasarea datoriei în sumă totală de 202 638,59 lei.

Astfel, indică că, hotărârea judecătorească a confirmat creanța Întreprinderii cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată față de Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată.

În scopul garantării executării obligațiilor asumate prin contractul de antrepriză nr. DH-18/09 din 18 septembrie 2009 între cele două entități a fost încheiate două contracte de gaj.

La data de 19 octombrie 2016 Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată înaintează cerere repetată privind validarea creanțelor în aceeași sumă solicitând repunerea în termen. Totodată, menționând că în baza încheierii Curții Supreme de Justiție din 28 septembrie 2016 a fost respins recursul administratorului insolvenței Întreprinderii cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată, ca inadmisibil.

Pe parcursul examinării cererii de validare a creanțelor Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată a înaintat cerere de concretizare a cerințelor solicitând repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor în sumă de 202 638,10 lei, înaintate la data de 18 aprilie 2016 și 19 octombrie 2016.

În motivarea cererii de repunere în termen a relatat că, prin cererea din 08 iunie 2015 a cerut repunerea în termen și validarea creanței în sumă de 202 638,10 lei precum și în sumă de 12 603,00 euro, însă prin încheierea din 29 octombrie 2015 instanța a respins cererea de repunere în termen, restituind cererea fără examinare.

Menționează că, sumele solicitate în cererea din 08 iunie 2015 sunt sume ce reies din hotărârea judecătoreii Râșcani, mun. Chișinău din 10 iulie 2015 prin care s-a dispus încasarea acestora din contul debitorului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2017 s-a respins cererea Întreprinderii cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată privind repunerea în termen a cererii de admitere a creanței și s-a restituit fără examinare.

La 03 mai 2017 Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată reprezentată de avocatul Brumă Sorin a depus cerere de recurs nemotivată împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2017, solicitând admiterea acestuia și casarea încheierii recurate.

La 23 iunie 2017, recurentul a depus cerere de recurs motivat, indicând că, instanța de insolabilitate la emiterea încheierii contestate nu a indicat legătura normelor citate cu circumstanțele și probele din speța dată, fapt ce demonstrează că instanța de insolabilitate nu a examinat obiectiv și sub toate aspectele cauza, prin ce a fost admisă o eroare.

Totodată menționează că, motivația încheierii contestate poartă un caracter general, care este bazată doar pe poziția Întreprinderii cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată și în cadrul căreia lipsește argumentarea instanței în ceea ce ține de respingerea probelor și motivelor prezentate de Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată, ceea ce justifică faptul că instanța de insolabilitate a încălcat prevederile art.241 CPC.

Susține că potrivit art. 26 alin. (2) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în cel mult 10 zile lucrătoare de după desemnare, administratorul provizoriu trimite notificări tuturor creditorilor din evidența contabilă, prezentată de debitor în conformitate cu art. 27 alin. (3), pentru înaintarea creanțelor certe și exigibile asupra patrimoniului debitorului și prezentarea unei referințe asupra cererii introductive.

Iar, potrivit art. 29 alin. (1) din aceeași lege, creanțele față de patrimoniul debitorului vor fi înregistrate de administratorul provizoriu într-un tabel preliminar al creanțelor în funcție de datele evidenței contabile a debitorului.

Astfel, consideră că administratorul insolabilității era obligat să includă creanța Întreprinderii cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată în tabelul definitiv al creanțelor, în calitate de creditor garantat.

Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată și-a valorificat dreptul de a depune referință asupra recursului declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată, solicitând respingerea acestuia cu menținerea încheierii instanței de insolabilitate.

În conformitate cu art. 356 Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolabilității se judecă în instanță conform normelor generale din acest cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolabilității.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Art. 1 alin. (4) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, statuează că, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit prevederilor art. 8 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Verificând legalitatea încheierii atacate, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Astfel, din actele cauzei rezultă că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2015, în baza Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, a fost intentat procesul de insolvență față de Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată, fiind numit în calitate de administrator al insolvenței, administratorul autorizat Svetlana Cojocar.

La fel, prin hotărârea enunțată s-a stabilit termenul de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor pînă la 21 mai 2015.

Totodată, s-a stabilit ședința de validarea creanțelor pentru data de 18 iunie 2015, ora 10:00 în incința Curții de Apel Chișinău, mun. Chișinău, str. Teilor, 4.

La 21 mai 2015, Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată a înaintat cererea de validare a creanțelor în mărime de 15 971,50 lei, cu înscrierea lor în tabelul de creanță (f.d 4-5).

În tabelul definitiv al creanțelor din 05 iunie 2015 Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată a fost inclus cu creanța „0” (f.d.21)

Ulterior, la 08 iunie 2015 Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată a înaintat cererea de validare a creanțelor în mărime de 202 638,10 lei și 12 603 Euro, totodată solicitând și repunerea în termen (f.d.22-23).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 s-a respins cererea Întreprinderii cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată privind repunerea în termen a cererii de validare a creanței în mărime de 202 638,10 lei și 12 603 Euro. Cererea fiind restituită cu toate anexele depuse (f.d. 67-69).

Apoi, la 18 aprilie 2016 creditorul Întreprinderii cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată a înaintat cerere de repunere în termenul de validare a creanțelor față de Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată, recunoașterea societății în calitate de creditor garantat și validarea creanței în sumă de 202 638,10 lei (f.d. 70-72).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2017 s-a respins cererea Întreprinderii cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată privind repunerea în termen a cererii de admitere a creanței și s-a restituit fără examinare.

Instanța de recurs reține că, la adoptarea soluției, instanța de insolvabilitate corect a concluzionat că, creanța Întreprinderii cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată a fost înaintată spre validare tardiv.

Or, potrivit materialelor cauzei se constată cu certitudine că, la 21 mai 2015, Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată a înaintat cererea de validare a creanțelor în mărime de 15 971,50 lei, însă în tabelul definitiv din 07 aprilie 2015 aceasta a fost inclusă cu creanța „0”. Ca urmare, recurentul nu a înainta careva obiecții sau contestații în privința neincluserii creanței în mărime de 15 971,50 lei în tabelul definitiv din 07 aprilie 2015 a debitorului.

Tot în această ordine de idei, se reiterează și faptul că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 s-a respins cererea Întreprinderii cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată privind repunerea în termen a cererii de validare a creanței în mărime de 202 638,10 lei și 12 603 Euro. Cererea fiind restituită cu toate anexele depuse, însă, ultimul la fel nu a contestat-o cu recurs. Încheierea dată fiind în vigoare.

La fel, Colegiul a reținut că, prin cererea Întreprinderii cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată depusă la 18 aprilie 2016 solicită repetat repunerea în termen a cererii de validare a creanței în mărime de 202 638,10 lei. Ca temei indicând că, a depus cererea dată deja după s-a emis încheierea Curții Supreme de Justiției din 28 septembrie 2016 prin care a fost menținută decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 și hotărârea instanței de fond din 10 iulie 2015 prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă împotriva debitorului și s-a încasat din contul ultimului datoria în mărime de 196736,49 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 5902,10 lei, în total suma de 202638,59 lei.

Raportând la caz constatările relatate în coroborare cu normele de drept enunțate, Colegiu precizează faptul că obținerea hotărârii Judecătoriai Râșcani mun. Chișinău din 10 iulie 2015 privind încasarea datoriei nu servește drept temei de repunere în termen a cererii de înaintare a creanțelor.

Tot în această ordine de idei, Colegiu a reiterat faptul că, la materialele cauzei lipsesc careva probe justificative ce ar demonstra temeiul pentru care ultimul nu a respectat procedura legală și nu a depus cerere de validare a creanțelor, potrivit

prevederilor legale în vigoare la momentul intentării procesului de insolvență față de Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată, la suma și gradul corespunzător pretins.

Or, cererea de admitere a creanțelor reprezintă în sine o cerere prin care pretinsul creditor al debitorului insolvent își înaintează în instanța de insolvență creanțele sale, pentru includerea în tabelul definitiv al creanțelor, cu scopul de a participa la procedura colectivă de satisfacere a creanțelor, aplicând instrumentele și drepturile acordate de această lege.

Cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată. La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Având în vedere că înaintarea creanțelor față de debitorul insolvent nu presupune intentarea unei acțiuni civile de către fiecare creditor în parte împotriva debitorului, ci prezentarea creanțelor sale certe pentru verificare de către administratorul insolvenței și includerea în registrul creditorilor, materializat prin Tabelul definitiv al creanțelor.

Este evident că pentru confirmarea creanțelor sale creditorul urmează să anexeze la cererea de admitere a creanțelor probele justificative ce confirmă creanța sau actele care au servit temei de apariție a obligației debitorului.

În cazul în care creditorul pretinde că creanța deținută dispune și de un drept de preferință sau de garanție, acesta urmează să specifice în cerere expres atât dreptul de garanție deținut, temeiul apariției acestuia, cât și bunurile asupra cărora se răsfrânge garanția sau preferința.

Cererile de admitere a creanțelor se depun în instanța de insolvență în termenul stabilit prin hotărârea instanței privind deschiderea procedurii de insolvență.

Potrivit art. 34 alin.(5) al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, dispozitivul hotărârii de deschidere a procedurii, trebuie să conțină notificarea intentării procedurii de insolvență care va cuprinde termenul-limită de înregistrare a cererii de admitere a creanțelor, în vederea întocmirii tabelului definitiv, care va fi de pînă la 45 de zile calendaristice de la data intentării procedurii, precum și un apel special adresat creditorilor garantați de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept de preferință.

Termenul de 45 zile, prevăzut de Legea insolvenței, este un termen-limită, adică maxim, care urmează a fi stabilit prin hotărârea instanței de insolvență, în interiorul căruia creditorii sunt în drept de a depune în instanța de judecată cererile de admitere a creanțelor față de debitor cu anexarea tuturor probelor ce confirmă creanța pretinsă.

Legea nu stabilește un termen minim care urmează a fi acordat creditorilor, de către instanța de insolvență, pentru depunerea cererilor de admitere a creanțelor,

însă este evident că acest termen urmează să fie unul rezonabil, suficient ca dispozitivul hotărârii privind deschiderea procedurii de insolvabilitate sau de faliment simplificat să fie publicat în Monitorul Oficial al RM, să fie adus la cunoștința publicului și, respectiv, ca cei interesați să-și înainteze creanțele sale față de debitor.

În cazul în care, din motive întemeiate, pretinsul creditor a omis termenul de înaintare a creanțelor în instanța de insolvabilitate, acesta este în drept de a solicita instanței de a-i repune în termen cererea depusă tardiv, prezentând concomitent și argumentele, probele ce confirmă motivele de repunere în termen.

Articolul 145 alin.(2) al Legii insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012, stabilește motivele exhaustive care pot servi temei de repunere în termen a cererii de înaintare a creanțelor, și anume:

- a) existența unor circumstanțe legate de persoana creditorului;
- b) existența unor circumstanțe legate de obiectul creanței;
- c) nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului.

Totodată se remarcă faptul că, fiind depusă tardiv o cerere de admitere a creanțelor, urmează a fi respectate prevederile art.116 CPC, potrivit căruia creditorul care a omis termenul este obligat să solicite repunerea în termen și să invoce temeiurile de repunere odată cu depunerea în instanța de insolvabilitate a cererii de admitere a creanțelor.

Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Astfel, chiar dacă pretinsul creditor solicită repunerea în termen și prezintă probe ce confirmă omiterea întemeiată a termenului de procedură nominalizat, repunerea în termen urmează a fi respinsă dacă de la momentul când creditorul a aflat despre intentarea procesului de insolvabilitate față de debitor și până la data depunerii în instanță a cererii de admitere a creanței împreună cu cererea de repunere în termen au expirat 30 de zile.

Tot aici, Colegiu relevă că, creditorii care își înaintează creanța după expirarea termenului prevăzut la alin.(2), dar în toate cazurile nu mai târziu de data încetării procesului de insolvabilitate, pot pretinde la satisfacerea creanțelor doar conform art.141. Prevederile prezentului articol se aplică și față de creanțele întemeiate pe hotărâri judecătorești irevocabile sau pe titluri executorii.

Astfel, instanța de insolvabilitate corect a reținut că conform normelor legale, creditorul urma să depună în instanță cerere de validare a creanțelor, or, în lipsa acesteia, lipsește și temeiul legal pentru includerea creanței în tabel.

Totodată, s-a menționat că nu ține de obligația administratorului insolvabilității, remiterea notificărilor către creditor, publicarea hotărârii în

Monitorul Oficial, prin prisma prevederilor art. 44-45 din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, fiind considerată notificare.

Raportând la caz constatările relatate în coroborare cu normele de drept enunțate și criticile formulate în recurs, Colegiul conchide că, încheierea recurată a fost adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care urmau a fi aplicate la soluționarea chestiunii supuse examinării și este bazată pe aprecierea corectă și completă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, motiv pentru care recursul este considerat întemeiat.

Totodată, Colegiul reține că instanța de insolvență în prezenta speță corect a stabilit că, cerința recurentului cu privire la repunere în termen a cererii de validare a creanței este neîntemeiată, deoarece nu a invocat nici un temei justificat omiterii termenului de depunere a cererii de validare a creanței.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a concluzionat de a respinge recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată, cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către avocatul Brumă Sorin, în interesele Întreprinderii cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2017, în procedura de insolvență față de Întreprinderea cu Capital Străin „Flexizor” Societate cu Răspundere Limitată, privind examinarea cererii creditorului Întreprinderea cu Capital Străin „Dima-Holding” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la repunerea în termen a cererii de admitere a creanței,

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței judecătorești:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu